

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

A6-0005/2008

8.1.2008

RAPORT

Spațiul European de Cercetare: perspective noi
(2007/2187(INI))

Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Raportor: Umberto Guidoni

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	13
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR	19
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ.....	23
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	27

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN
privind Spațiul European de Cercetare: perspective noi (2007/2187(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 4 aprilie 2007 intitulată „Spațiul European de Cercetare: perspective noi” (COM(2007)0161),
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei (SEC(2007)0412) anexat la Cartea verde a Comisiei menționată mai sus,
 - având în vedere Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind Al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013)¹ (PC7),
 - având în vedere Decizia 2006/973/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006² privind programul specific „Personal” de punere în aplicare a PC7,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2007 privind punerea în practică a cunoștințelor: o strategie de inovare extinsă pentru Europa³,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0005/2008),
- A. întrucât Consiliul European din 23-24 martie 2000 de la Lisabona a aprobat obiectivul creării unui Spațiu European de Cercetare (SEC);
- B. întrucât Consiliul European care a avut loc la Barcelona la 15 - 16 martie 2002 a convenit asupra unui obiectiv vizând creșterea cheltuielilor globale cu cercetarea și dezvoltarea la 3% din PIB-ul UE până în 2010 (din care două treimi ar trebui să provină din sectorul privat);
- C. întrucât PC7 este conceput în sprijinul creării SEC;
- D. întrucât crearea SEC ar trebui însoțită și completată de crearea unui Spațiu European pentru Învățământ Superior și a unui Spațiu European pentru Inovație, completând astfel cele trei laturi ale așa-numitului triunghi al cunoașterii;
- E. întrucât SEC cuprinde trei aspecte principale: o piață internă a cercetării, în care

¹ JO L 412, 30.12.2006, p.1.

² JO L 54, 22.2.2007, p. 91.

³ Texte adoptate P6_TA(2007)0212.

cercetătorii, tehnologiile și cunoștințele să poată circula în mod liber, o coordonare efectivă a activităților, programelor și politicilor de cercetare naționale și regionale la nivelul Uniunii Europene, precum și inițiative puse în aplicare și finanțate la nivel european;

- F. întrucât trebuie depuse eforturi mai mari, în special în ceea ce privește coordonarea, în toate aspectele cercetării europene: personal, infrastructură, organizații, finanțare, schimb de cunoștințe și cooperare globală, pentru a putea depăși problema fragmentării cercetării în UE și pentru a-i permite acestuia să-și realizeze potențialul;
- G. întrucât posibilitățile de angajare și condițiile de muncă nu sunt de natură să îi încurajeze pe tineri, femei și bărbați, să intre în sectorul de cercetare, fapt care are drept consecință o risipă importantă de resurse umane;
- H. întrucât finanțarea cercetării și dezvoltării în UE este departe de a fi atins obiectivul de la Lisabona de 3% din PIB;
- I. întrucât este necesară o perspectivă mai largă a creării SEC, care să implice toate părțile interesate;
- J. întrucât femeile sunt în continuare slab reprezentate în majoritatea domeniilor științifice și ingineresti, precum și în posturile de conducere;
- K. întrucât contribuția sectorului privat la cercetare și dezvoltare în Uniunea Europeană este în întârziere față de cea a concurenților săi direcți;

Crearea unei piețe unice a forței de muncă pentru cercetători

1. ar saluta definirea comună a carierelor în domeniul cercetării, precum și instituirea unui sistem de informații cu privire la gradul de ocupare a cercetătorilor și la practicile în materie de cercetare pe întreg cuprinsul Europei și consideră că aceasta va ajuta Uniunea Europeană să atingă nivelurile cele mai înalte în domeniul cercetării;
2. regretă faptul că cifrele disponibile privind cheltuielile cu cercetarea și dezvoltarea arată că media Uniunii Europene nu atinge decât 1,84% din PIB, față de 2,68% în Statele Unite și 3,18% în Japonia, și că aceste cheltuieli variază de la 0,39% în România sau 0,4% în Cipru la 3,86% în Suedia; subliniază importanța creșterii nivelului mediu al cheltuielilor, precum și a creșterii volumului de cheltuieli în unele state membre; subliniază importanța unei mai bune orientări a diverselor acțiuni în materie de cercetare și dezvoltare din cadrul UE, pentru a facilita în special tranziția spre economia digitală; consideră că acest aspect este fundamental în perspectiva creării condițiilor adecvate pentru realizarea economiei cunoașterii, preconizată în Strategia de la Lisabona;
3. îndeamnă statele membre și regiunile să elaboreze strategii pentru dezvoltarea resurselor fizice și umane în sectoarele cercetării și inovației, în special îmbunătățirea și punerea la dispoziție a unor infrastructuri de cercetare, o mobilitate sporită a cercetătorilor grație unui sprijin financiar consolidat, inițiative locale vizând atragerea acestora din urmă, eliminarea barierelor juridice, administrative și lingvistice, schimburile de personal și un acces garantat pentru toți, în special pentru femei și tinerii cercetători;

4. sprijină ferm Carta europeană a cercetătorului și Codul de conduită pentru recrutarea cercetătorilor ca mijloace de a crește atractivitatea SEC pentru cercetători; invită Comisia să publice stadiul punerii în aplicare a acestei carte și a acestui cod de conduită în statele membre;
5. subliniază necesitatea definirii și introducerii unui model unic european de carieră în domeniul cercetării și a instituirii unui sistem integrat de informații privind locurile de muncă vacante și contractele de stagiu în cercetare în Europa; consideră că acest lucru este esențial pentru a crea o piață unică a forței de muncă pentru cercetători;
6. subliniază că este important să se asigure deschiderea deplină și transparența procedurilor de recrutare și promovare a cercetătorilor; invită statele membre să garanteze o proporție mai justă a numărului de bărbați și femei în cadrul comitetelor de recrutare și promovare;
7. regretă faptul că dezechilibrul transatlantic al fluxului de investiții în cercetare și dezvoltare este în continuă creștere; subliniază importanța prevenirii noilor plecări de cercetători europeni competenți; solicită adoptarea unor măsuri adecvate în direcția opririi cercetătorilor să plece sau a aducerii înapoi a acestora în Uniunea Europeană, în special prin asigurarea unor vaste perspective de carieră și a unor condiții de muncă atractive, atât pentru femei, cât și pentru bărbați;
8. aprobă planul care vizează creșterea mobilității geografice și intersectoriale a cercetătorilor (cu alte cuvinte, între universități și institutele de cercetare și între mediul academic și lumea afacerilor), considerat un mijloc de efectuare a schimbului de cunoștințe și de transfer al tehnologiilor; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să îmbogățească programele post-universitare și doctorale prin încurajarea supervizării comune în cercetare în diferite țări și să ia în considerare lansarea de burse și de programe de formare post-doctorale europene, pe baza programului Erasmus, care cunoaște un succes remarcabil;
9. subliniază că o piață internă eficientă este importantă pentru dezvoltarea cu succes a SEC și că libera circulație mai ales a cercetătorilor este de o importanță vitală; regretă faptul că cercetătorii se confruntă în continuare cu obstacole care le reduc mobilitatea pe teritoriul UE; solicită luarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii liberei circulații a cercetătorilor, în special prin înlăturarea din calea liberei circulații a lucrătorilor a tuturor restricțiilor tranzitorii rămase și prin îmbunătățirea infrastructurii de cercetare a UE; sprijină înființarea Institutului European de Inovație și Tehnologie;
10. consideră că accesul cercetătorilor la UE nu ar trebui să fie împiedicat de barierele naționale existente, de tipul recunoașterii și portabilității insuficiente a drepturilor sociale dobândite, al dezavantajelor fiscale și al dificultăților referitoare la delocalizarea familiilor; îndeamnă statele membre să elaboreze legislația lor națională privind raporturile de muncă reglementate de dreptul public în așa mod încât cercetătorii din statele membre și din țări terțe să beneficieze de condiții de muncă comparabile și să nu fie împiedicați să desfășoare muncă de cercetare;
11. reamintește că unul din mijloacele de a mări mobilitatea cercetătorilor ar putea fi crearea

unui sistem de „bonuri de cercetare”, care ar putea fi utilizate de cercetători în alte state membre și în alte institute sau universități, bonurile făcând astfel posibile resurse financiare suplimentare pentru cercetarea efectivă, care atrage cercetători din străinătate; consideră că acest fapt ar mări nu numai interesul institutelor de cercetare și al universităților pentru găzduirea de cercetători din alte state membre și pentru atragerea celor mai talentați oameni de știință, ci ar contribui, de asemenea, la dezvoltarea centrelor de excelență, oferind posibilitatea celor mai atractive programe și institute de cercetare să reunească mai mulți cercetători și să-și îmbunătățească situația financiară; consideră că acest sprijin suplimentar adus mobilității cercetătorilor ar trebui să completeze sistemele actuale de finanțare a mobilității, iar fondurile ar putea fi alocate în cadrul programelor „cooperare” și „capacități” din PC7;

12. subliniază necesitatea sprijinirii în special a tinerilor cercetători, pentru a garanta că aceștia continuă să beneficieze de burse în cazul schimbării locului de muncă în interiorul UE;
13. consideră necesară consolidarea cadrului de reglementare comunitar privind libera circulație a cercetătorilor în cadrul SEC, în vederea facilitării eliberării de vize și de permise de muncă cetățenilor din țările terțe;
14. consideră necesară introducerea de măsuri specifice pentru promovarea unei participări mai importante a femeilor în toate activitățile de cercetare, în scopul creșterii semnificative a proporției femeilor care aspiră la o carieră în cercetare;
15. consideră că interesul redus al generațiilor mai tinere pentru urmarea unei formări științifice și tehnologice este strâns legat de lipsa de cooperare dintre domeniul privat și cel academic; solicită, prin urmare, statelor membre și Comisiei să-și mărească eforturile de promovare a unor cadre de colaborare între cele două domenii;
16. solicită realizarea de schimburi de experiență între statele membre pentru promovarea, în mod coerent, a participării persoanelor cu handicap la cercetarea finanțată la nivel comunitar, și pentru mărirea numărului de persoane cu handicap care încep și desfășoară o carieră în cercetare;
17. consideră că autoritățile publice, institutele de cercetare și întreprinderile ar trebui să promoveze măsuri de conciliere a vieții profesionale și a celei private;
18. invită Comisia să analizeze modalitățile de îmbunătățire a predării științelor în Uniunea Europeană, la toate nivelurile de învățământ; regretă lipsa de resurse umane în cercetare și dezvoltare în multe state membre, care se poate explica printr-o diminuare a interesului noilor generații pentru studierea programelor științifice și urmarea unei cariere științifice; propune, prin urmare, lansarea de inițiative prin care elevii să fie familiarizați cu cercetarea de laborator și pe teren; propune, în plus, promovarea unor metode de predare active și analitice care utilizează observația și experimentarea, crearea unor programe de schimburi între profesori și cercetători și sprijinirea unor metode inovative de formare de către autoritățile locale și regionale; consideră că dezvoltările rapide în știință riscă să creeze disparități importante între cetățeni și cercetarea științifică și tehnologică; consideră că există nevoia promovării și sprijinirii dialogului între oamenii de știință și societate în

sens larg și că, prin urmare, oamenii de știință trebuie să pună la dispoziția tuturor rezultatele cercetării într-o manieră cât mai accesibilă;

19. consideră că ar trebui îmbunătățit mediul social al cercetătorilor prin crearea unor posibilități de angajare pentru partenerii acestora și prin acordarea de asistență în căutarea unor facilități de îngrijire și de școlarizare a copiilor;

Dezvoltarea unor infrastructuri de cercetare de nivel internațional

20. salută progresele înregistrate în ceea ce privește dezvoltarea infrastructurilor de cercetare grație adoptării unei foi de parcurs de către Forumul Strategic European privind Infrastructurile de Cercetare (FSEIC); consideră totuși că ar trebui prevăzută integrarea unor noi instalații și infrastructuri puse în practică în prezent de statele membre pe lângă infrastructurile identificate de FSEIC;
21. îndeamnă ca finanțarea noilor infrastructuri paneuropene în domeniul cercetării să fie prevăzută doar în cazul în care nu există deja infrastructuri naționale echivalente, care să ofere posibilități de acces similare cercetătorilor din alte state membre;
22. subliniază rolul și importanța centrelor de cercetare în peisajul cercetării europene, alături de universități și agenții de finanțare a cercetării; invită Comisia să instituie o anumită colaborare cu agențiile naționale, universitățile și centrele de cercetare din Europa, alături de autoritățile regionale, înainte de a conveni asupra unei politici comune și a unui plan de aplicare;
23. invită Comisia să propună un cadru juridic, care să faciliteze crearea și funcționarea unor importante instituții și infrastructuri de cercetare paneuropene, și să aibă în vedere includerea instituțiilor și acordurilor europene existente, cum ar fi Organizația Europeană pentru Cercetări Nucleare (CERN), Agenția Spațială Europeană (ASE) și Acordul european pentru dezvoltarea fuziunii (EFDA), chiar dacă ar trebui să se evite recurgerea la tratatele interguvernamentale pentru a asigura funcționarea acestor instituții;
24. recomandă, în același timp, ca instituțiile din țări cu sectoare de cercetare mai puțin dinamice, dar cu un potențial de cercetare corespunzător, să fie implicate pe deplin în procesul construirii unei infrastructuri de cercetare paneuropene;
25. consideră că, pentru a asigura operațiuni pe termen lung și o îmbunătățire continuă, procesele de aprobare pentru marile infrastructuri de cercetare ar trebui să acopere cercetarea și dezvoltarea, tehnologia informațiilor și fondurile de funcționare;
26. recunoaște faptul că Institutul European de Tehnologie (IET) reprezintă un factor important în consolidarea infrastructurii de cercetare în Uniunea Europeană;
27. invită Comisia să sprijine centrele de cercetare, universitățile și agențiile de finanțare a cercetării atât în procesul de consolidare a acestora, cât și în utilizarea comună a resurselor pentru construirea Spațiului European de Cercetare; obiectivul fiind ocuparea unei poziții de frunte pe plan mondial în principalele domenii științifice;

Consolidarea instituțiilor de cercetare

28. recunoaște importanța dimensiunii regionale a SEC și consideră că dezvoltarea grupărilor

regionale reprezintă un mijloc important de obținere a masei critice, prin reunirea de universități, instituții de cercetare și întreprinderi și prin crearea unor centre europene de excelență; consideră că programele „potențialul de cercetare” și „regiunile cunoașterii” și Fondurile Structurale, care promovează potențialul de cercetare și inovare al regiunilor, ar trebui considerate elemente-cheie ale obiectivelor PC7;

29. subliniază importanța punctelor de contact la nivel național și regional în consolidarea efectelor programelor-cadru și solicită adâncirea cooperării între acestea;
30. invită Comisia să creeze un forum european cu o reprezentare națională la înalt nivel, care să includă consilii naționale de cercetare, cu misiunea de a identifica, dezvolta și sprijini inițiative paneuropene majore în domeniul cercetării, precum și un sistem comun de consultare științifică și tehnică, astfel încât rezultatele programelor europene să fie mai bine exploatate; consideră că ar fi benefică crearea unui sistem viabil de validare a cunoștințelor și a metodelor de analiză, verificare și certificare, precum și punerea în rețea a centrelor de excelență în cadrul Uniunii Europene;
31. invită Comisia să stabilească în mod clar complementaritatea rețelelor de excelență și a comunităților virtuale de cercetare, prin specificarea obiectivelor, normelor de funcționare și a modului de finanțare ale acestora;
32. invită Comisia să continue promovarea achizițiilor publice, pentru sprijinirea cercetării și dezvoltării la scară comunitară, datorită unei mai bune utilizări a instrumentelor și resurselor publice;
33. salută inițiativa pentru o cartă europeană privind utilizarea proprietății intelectuale care are ca proveniență centrele de cercetare și instituțiile superioare publice, susținută de Consiliul European din 21 și 22 iunie 2007, cu condiția ca aceasta să ducă la stabilirea unui set viabil de norme, care să țină seama, în special, de nevoile legate de elaborarea și transferul de cunoștințe științifice;
34. atrage atenția asupra rolului pe care trebuie să îl joace IMM-urile ca organisme de cercetare; consideră necesară consolidarea participării acestora la proiecte de cercetare și dezvoltare la nivel european, în conformitate cu obiectivul de alocare acestor întreprinderi a cel puțin 15% din bugetul PC7;
35. consideră că o activitate solidă de cercetare trebuie să fie strâns legată de inovare și consideră, prin urmare, că trebuie preconizate măsuri concrete în vederea creării unui Spațiu European de Cercetare și Inovație pe deplin integrat;

Schimbul de cunoștințe

36. consideră că investițiile în infrastructura, funcționalitățile și inițiativele privind sistemele electronice de referințe încrucișate au permis îmbunătățiri clare ale practicilor de diseminare și de utilizare a informațiilor științifice și că Declarația de la Berlin privind accesul liber la cunoștințe în domeniul științei și umanisticii reprezintă un exemplu al modului în care s-au creat, prin internet, oportunități de experimentare cu ajutorul a noi modele; subliniază importanța respectării libertății de alegere a autorilor și a drepturilor de proprietate intelectuală ale acestora, menținerii evaluării calității de către egali și păstrării

securizate a lucrărilor examinate și încurajează părțile interesate să colaboreze în cadrul unor proiecte-pilot vizând evaluarea impactului și viabilității modelelor alternative, cum ar fi dezvoltarea inițiativei „Accesul liber”;

37. subscrie conceptului de „inovare deschisă” promovat de Comisie, conform căruia sectoarele public și privat devin parteneri cu drepturi depline și fac schimb de cunoștințe, cu condiția elaborării unui sistem echilibrat și corect între accesul liber la rezultatele științifice și utilizarea acestora în sectorul privat (schimbul echitabil de cunoștințe); consideră că principiul unei recompense financiare echitabile și juste pentru utilizarea de către întreprinderi a cunoștințelor puse la dispoziția publicului ar trebui recunoscută oficial;
38. are convingerea fermă că absența certitudinii juridice și costurile excesive existente în prezent în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală reprezintă un factor important de fragmentare a eforturilor de cercetare în Europa; îndeamnă, prin urmare, Comisia să realizeze o evaluare de impact privind diferitele instrumente juridice care pot fi utilizate pentru reducerea obstacolelor din calea transferului de cunoștințe în cadrul SEC; constată faptul că invențiile înregistrate în mod corect pot reprezenta o sursă importantă de cunoștințe și că legislația privind protecția drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv legislația comunitară privind brevetele, nu pot constitui un obstacol în calea schimbului de cunoștințe; subliniază importanța vitală a instituirii unui brevet comunitar, precum și a unui sistem judiciar privind brevetele europene, care să fie de înaltă calitate, rentabil și deschis inovației, și care să respecte competențele Curții de Justiție a Comunităților Europene; ia act de Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind îmbunătățirea sistemului de brevetare în Europa (COM(2007)0165); constată că acest cadru juridic va stimula și mai mult întreprinderile private să se implice în cercetare și va consolida poziția inovatorilor din UE la nivel internațional;
39. invită Comisia să înființeze, în colaborare cu statele membre, un forum european în cadrul căruia să poată fi coordonate procesele de participare a societății civile, la nivel european și național, la dezbateră privind știința, cercetarea și tehnologia;
40. consideră că, în contextul SEC, ar trebui exploatate capacitățile Centrelor comune de cercetare (CCC) ca structuri științifice și tehnice la înalt nivel, independente și neutre, care pun la dispoziția instituțiilor europene cunoștințe tehnice comune și care sprijină procesele decizionale în domeniile-cheie (de pildă, calitatea vieții, siguranța alimentară, mediul, protecția consumatorilor etc.);
41. consideră că, prin misiunea reînnoită de susținere și încurajare a activităților lor, axată pe optimizarea beneficiilor ce pot fi obținute din structurile lor, CCC ar putea oferi, de asemenea, „posibilități cu adevărat europene” în domeniile formării și mobilității tinerilor cercetători;

Optimizarea programelor și a priorităților de cercetare

42. consideră adecvată aplicarea principiului deschiderii reciproce a programelor naționale pentru participanții din alte state membre, deoarece aceasta ar constitui un progres în domeniul schimbului de informații privind programele naționale și ar încuraja evaluarea activităților de cercetare naționale de către grupurile internaționale de experți;

43. constată că multe state membre, în special cele ale căror structuri de cercetare și dezvoltare sunt mai puțin evolute, își manifestă teama cu privire la exodul de creiere în cadrul Uniunii Europene; solicită adoptarea unor măsuri de prevenire a acestui fenomen, astfel încât politicile naționale de cercetare să devină complementare, nu concurente, în special pentru a promova coordonarea de resurse și pentru a împiedica dublarea și dispersarea acestora;
44. consideră utilă explorarea posibilităților oferite de mecanismul „geometriei variabile”, ca mijloc corespunzător pentru obținerea unei flexibilități adecvate în ceea ce privește desfășurarea programelor tematice;
45. subliniază necesitatea consolidării complementarității dintre finanțările naționale și cele comunitare în domeniul cercetării;
46. consideră că deschiderea programelor de cercetare naționale și a finanțării lor pentru toți cercetătorii din statele membre ar trebui să înceapă, înainte de toate, în domeniul cercetării fundamentale sau al așa-numitei „cercetări exploratorii”;
47. constată că autoritățile locale și regionale ar trebui să-și asume crearea unui cadru propice cercetării și ar trebui să contribuie în mod semnificativ la crearea SEC, lucru ce ar putea fi realizat prin intermediul programelor de finanțare comunitare precum PC7, dar că s-ar putea înregistra progrese considerabile și prin intermediul unor programe aprobate, finanțate prin Fondurile Structurale; consideră, în special, că trebuie consolidat fără întârziere potențialul regiunilor „mai slabe din punct de vedere științific” în domeniul cercetării și dezvoltării, prin utilizarea combinată a Fondurilor Structurale și a PC7, precum și a investițiilor naționale și regionale, pentru a răspunde în mod eficient, printre altele, nevoilor locale în materie de cercetare determinate de societate;
48. consideră că obiectivele Strategiei de la Lisabona nu pot fi realizate fără o implicare mai importantă a sectorului privat în activitățile de cercetare; invită Comisia să ia măsuri în vederea creșterii stimulentei, care să determine sectorul privat să investească și să se implice în cercetare; sprijină ideea conform căreia este necesară dezvoltarea unei supremații europene pe piețele bazate pe o utilizare intensă a tehnologiilor, susținută de standarde puternice în domeniul protecției drepturilor de proprietate intelectuală; consideră că extinderea parteneriatelor public-privat, în cadrul piețelor caracterizate printr-o bună funcționare, este importantă în vederea atingerii acestui obiectiv;
49. îndeamnă statele membre să garanteze o finanțare optimă a activităților de cercetare, naționale și regionale, definite în programele operaționale, și să asigure un schimb eficient de bune practici și cooperarea între regiuni; constată că exemplele de bune practici, eficiente într-o regiune, nu ar putea fi transpuse fără modificări în orice altă regiune; insistă, prin urmare, asupra caracterului specific al evaluării la nivel regional pe baza unor indicatori viabili, transparenți și acceptați de toți;
50. subliniază importanța eliberării potențialului de cercetare în toate regiunile europene, ca un mijloc de creștere a competitivității cercetării europene;
51. consideră că ar trebui luate măsuri pentru actualizarea formelor și instrumentelor de

cooperare și pentru adaptarea lor la obiectivele SEC; recomandă dezvoltarea în continuare a unor inițiative de tipul cooperării europene în domeniul cercetării științifice și tehnice (COST) și al rețelei paneuropene de organizații de cercetare și dezvoltare industrială orientată către piață (EUREKA);

52. recunoaște rolul rețelelor de excelență în crearea SEC prin integrarea durabilă, evitând astfel fragmentarea eforturilor în materie de cercetare, și invită Comisia să continue să sprijine rețelele care funcționează cu succes, în vederea realizării acestui obiectiv;
53. subliniază că o cooperare orientată în domeniul cercetării și dezvoltării ar putea favoriza crearea unor oportunități importante la scară mondială pentru activitatea de cercetare și dezvoltare europeană; îndeamnă, prin urmare, ca sistemele de cercetare naționale și regionale să fie conectate la rețele din Europa și din afara acesteia, garantând în același timp coerența programelor de cercetare naționale și regionale și a priorităților de interes european, cum ar fi, în special, Institutul European de Inovație și Tehnologie; în acest sens, invită Comisia să recunoască importanța științelor spațiale și regionale pentru coeziunea teritorială, în special cu referire la programul ESPON (Rețeaua europeană de supraveghere a planificării spațiale) 2013; consideră că ar trebui dezvoltată cooperarea teritorială ca mijloc de obținere a masei critice și de pregătire a internaționalizării; invită, prin urmare, statele membre să elimine toate obstacolele administrative cu caracter transfrontalier care frânează cooperarea între organizațiile cunoașterii; recomandă metoda cooperării deschise în compararea celor mai bune practici în acest domeniu;
54. consideră că este necesară o abordare mai cuprinzătoare, care să urmărească stabilirea unor priorități pentru deciziile strategice privind finanțarea publică, și că platformele tehnologice europene și planurile pentru inițiative tehnologice comune, printre altele, ar avea de câștigat de pe urma implicării mai mari a organizațiilor publice și private, precum universitățile, centrele de cercetare și IMM-urile, pentru dezvoltarea de strategii pe termen lung; **subliniază necesitatea de a mări volumul investițiilor destinate cercetării și dezvoltării și de a încuraja inovația în Europa; face referință, în acest context, la combinarea Agendei Teritoriale Europene și a obiectivelor de la Lisabona adoptate în cadrul orientărilor strategice privind politica de coeziune, ambele reprezentând condiții prealabile în vederea asigurării competitivității; subliniază necesitatea de a combina abordarea de la vârf la bază a Spațiului de Cercetare European cu cea de la bază la vârf a politicii regionale; subliniază necesitatea îmbunătățirii coordonării** activităților și programelor de cercetare, cum ar fi platformele tehnologice europene și programul „ERA-NET”;
55. consideră că în proiectarea programelor de lucru ar trebui luate în considerare agende previzionale și strategice elaborate de comunitatea de cercetare și solicită prezentarea de propuneri în cadrul PC7;

Deschiderea către lume: cooperarea internațională în domeniul științei și al tehnologiei

56. consideră cooperarea în materie de cercetare și dezvoltare un factor care poate contribui la realizarea unor ODM (Obiective de Dezvoltare ale Mileniului) specifice și consideră, prin urmare, că este importantă alinierea politicilor europene în materie de cooperare științifică cu politica externă a Uniunii Europene și cu programele de ajutor pentru dezvoltare;

57. invită Comisia să consolideze cooperarea în domeniul cercetării, pentru a încuraja dialogul, pacea și securitatea, precum și dezvoltarea economică și socială; consideră că această cooperare va permite, de asemenea, Uniunii să abordeze chestiuni extrem de importante, precum dezvoltarea regională durabilă, sănătatea, securitatea alimentară și schimbările climatice;
58. invită Comisia să inițieze, să pună în aplicare și să sprijine măsuri de îmbunătățire a nivelului de participare a oamenilor de știință din țările în curs de dezvoltare în proiecte internaționale de colaborare în domeniile științei și ale cercetării și dezvoltării și să promoveze accesul, la nivel global, la proprietatea intelectuală existentă; subliniază importanța atragerii în UE a cercetătorilor din țările terțe, în special din țările europene vecine, *inter alia prin intermediul unei transpuneri mai rapide a Directivei 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admitere a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică¹, ținând seama pe deplin de nevoile cercetătorilor*; sprijină propunerea Comisiei referitoare la instituirea unui sistem de cărți albastre, care ar fi extrem de valoros pentru specialiștii din domeniul științific și tehnologic care nu sunt cuprinși în directivă;
59. dorește ca SEC, în optica deschiderii sale către lume, să acorde un loc privilegiat regiunilor ultraperiferice (RUP) și țărilor și teritoriilor de dincolo de mări (TTDM), pentru a exploata avantajele și bogățiile pe care le prezintă aceste regiuni europene sau asociate, integrându-le unor acțiuni de cooperare științifică și tehnologică în mod coerent, în cadrul unor „rețele de excelență”;
60. consideră că țările învecinate cu UE și țările care corespund mai bine priorităților geopolitice ale Uniunii Europene, precum cele din bazinul mediteranean și Europa de Est, Africa și America latină, ar trebui încurajate să participe în SEC, printr-o promovare mai mare a acordurilor de cooperare științifică și tehnologică; consideră că țările care corespund mai bine priorităților geopolitice ale Uniunii Europene, precum cele din bazinul mediteranean, ar trebui încurajate să participe într-un „SEC mai larg”, care ar putea să extindă, progresiv, programele sale de coordonare, principiile privind schimburile de cunoștințe și mobilitatea cercetătorilor dincolo de frontierele UE și ale țărilor asociate;
- o o
61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

¹ JO L 289, 3.11.2005, p. 15.

EXPUNERE DE MOTIVE

Research, society and economic growth

The role of science and technology in the society has been strongly influenced by the view that sees Research and Development (R&D) mainly as an instrument of economic competition: research is worth only if able to promote innovation. This analysis leads to favour applied research rather than basic investigation, the development of new technologies rather than the discovery of new scientific theories, a short term perspective instead of a long period commitment.

The debate has been focused almost entirely on the economic value of R&D, more and more attention has been paid to *instruments to protect Intellectual Property Rights (IPR's)*. In recent years, deep changes took place regarding the system of IPR's: widening areas of protected knowledge and granting a broader range of rights to patent holders. Patentable topics has been widened including software and databases (those related to genetics and geophysics) and even basic science has been involved (like mathematics and biology).¹

But two divergent positions exist on the matter. On one side, it is due to guarantee incentives to inventors: if the economic return for the author is not protected, there is a risk of slowing down innovation. On the other side, broadening IPR's can create undesired obstacles to the spread of knowledge, the very basic ingredient for innovation. An excessive extension of patents could generate a distortion of resources allocated for technical innovation, investments that are routed towards areas with bigger private return rather than on those with greater interest for the whole society².

The rapporteur believes that it is important to go back to the main mission of scientific research: the creation of new knowledge³. It is necessary to re-evaluate a diffused preconception that sees a linear relationship between R&D and innovation. Indeed,

¹ *The increased economic value of IPR's has lead to a significant increment of patents: the number of requests at the European Patent Office increased from 70,000, in 1990, to 129,000 in 2000; the same happened in US were patents increased from 62,000, in 1980, to 90,000, in 1990, and 166,000 on 2001. Also the relative controversies for patents and copyrights increased, at least in the United States.*

² In the Oece meeting of January 2004, was stated that *the IPR's system should not reduce access to new knowledge. Governments were asked to adopt appropriate measures to guarantee that scientific data from public financed research were made available to everyone*

³ "...universities and the endowed research institutes must furnish both the new scientific knowledge and the trained research workers. These institutions are uniquely qualified by tradition and by their special characteristics to carry on basic research. They are charged with the responsibility of conserving the knowledge accumulated by the past, imparting that knowledge to students, and contributing new knowledge of all kinds. It is chiefly in these institutions that scientists may work in an atmosphere which is relatively free from the adverse pressure of convention, prejudice, or commercial necessity. At their best they provide the scientific worker with a strong sense of solidarity and security, as well as a substantial degree of personal intellectual freedom. All of these factors are of great importance in the development of new knowledge, since much of new knowledge is certain to arouse opposition because of its tendency to challenge current beliefs or practice. Industry is generally inhibited by preconceived goals, by its own clearly defined standards, and by the constant pressure of commercial necessity. Satisfactory progress in basic science seldom occurs under conditions prevailing in the normal industrial laboratory..." (Vannevar Bush, *The Endless Frontier*, 1945).

correlations do exist but they involve higher levels of complexity and potentially have to do with areas well outside the realm of science. Therefore, the perception of research as a sort of "panacea" to solve economic and social problems needs to be corrected.

On the other hand, we cannot imagine leaving R&D only in the hands of scientists working in their "ivory tower". Although it does not directly address, visible and immediate economic dividends, R&D is a fundamental factor for the creation of the *knowledge based society* in Europe.

There are convincing evidences that public funded investigations produce considerable social benefits. However, these benefits are often thin, heterogeneous, difficult to characterize and to measure, and mainly indirect. Public research must be considered more like a source of new ideas, methods and, above all, as a mean to train people to solve complex problems.

Unfortunately there are no simple models to describe the nature of the benefits stemming from public funded research and it is even more difficult to establish the amount of resources and the areas on which to invest, also because there are considerable differences among countries and fields. The literature available indicates that the financing of research, like many other public funded fields (such as *security* and *defence*), is not easy to justify only in terms of "*measurable economic benefits*".

The need for research governance

EU governments have set the ambitious Lisbon agenda, which emphasises the key role of the transition to the knowledge-based economy in securing sustainable growth, more and better jobs and greater social cohesion.

Such ambitions and such a vision of the future are vital if policy in Europe has to reflect major societal concerns. However, the part that R&D can play in this process will be constrained if a number of key factors, which currently prevent Europe from achieving its full S&T potential, are not adequately addressed.

The rapporteur believes that the innovative performance of Europe, and thus its growth potential, depends upon the development of a "*balanced system*" of knowledge production and distribution. The role of the Commission and MS's then is to invest in human capital, intensify relationships, and optimise the flows of knowledge. *Europe has to search for alternative criteria to measure the effectiveness of policy instruments, especially looking at the catalyst effects of public support, also referred to as "behavioural additionality"*¹.

A factor contributing to Europe's weakness in Science and Technology is the lack of sufficient investment in R&D². If Europe wants to tackle the tough economic, social and environmental challenges it faces at the beginning of the twenty-first century, it will need to spend more on research.

¹ Muldur, U., Corvers, F., Delanghe, H., Dratwa, J., Heimberger, D., Sloan, B., Vanslebrouck, S., "A new Deal for an Effective European Research Policy - The Design and Impacts of the 7th Framework Programme", 2006

² The United States and Japan not only invest more of their GDP in R&D than the EU (2.67% and 3.20% respectively in 2003 compared with 1.90% for the EU), but have also increased their R&D intensity since the mid-1990s, leaving Europe seriously lagging behind.

The steps taken at the Lisbon European Council in 2000 were a reaction to these concerns about Europe's underinvestment in the knowledge economy, and this was further reinforced at the Barcelona summit in 2002, where the EU set itself the objective of reaching an R&D intensity of 3 per cent by 2010. However, the growth in its R&D spending since 2000 has been insufficient to achieve this target¹.

Yet much of the gap in spending compared with its competitors relates to R&D financed by industry. Market failures prevent the private sector from investing in research at the socially optimum level. Governments have an important role to play: both by providing incentives and conditions which encourage more private investment in R&D, and by stepping in to support R&D in cases where business would not otherwise do so.

But, above all, the role of governments is creating the conditions to allow new knowledge to be created and made available to all society. Indeed, knowledge and innovation have the characteristics of a "*public good*", that is, something that should be accessible to everybody in a society.²

"The need for public support of research also derives from the system nature of innovation, and from the importance to invest in human capital and networks to ensure the absorption of knowledge. The process of knowledge production is much more complex than the linear model suggests. There are many feedback effects between the various stages in the innovation process, which is best considered as a system, where institutional relationships and the flows of knowledge between actors are of critical importance."³

"Against the background of limited resources for R&D it has become even more important to ensure that scarce funds are spent as effectively as possible. However, the already negative effects of Europe's relatively low investment in research (...) are compounded by a number of structural deficits inherent in the European R&D system. These systemic weaknesses make Europe a less-attractive place for R&D investors and researchers, and produce a wasteful fragmentation of research efforts.

At the heart of the problem is the issue of *research governance* in Europe. In particular, the question arises of how best to allocate policy competences and resources across the different organizational levels of public authority - local/regional, national and EU."⁴

ERA Contribution

In the EU there has been an increasing awareness of the need to better organize the multi-level governance systems for research in order to ensure greater complementarities of policies, to reduce fragmentation of funding and to avoid duplication of efforts.

There is also evidence of the increasing regionalization. The success of areas like Silicon

¹ Between 2000 and 2003 the average annual growth of EU-25 R&D intensity was just 0.7%, a trend which, if continued, would lead to an intensity of only about 2.2 % in 2010.

² Muldur, U., Corvers, F., Delanghe, H., Dratwa, J., Heimberger, D., Sloan, B., Vanslebrouck, S., "A new Deal for an Effective European Research Policy - The Design and Impacts of the 7th Framework Programme", 2006

³ idem, p. 48

⁴ idem p. 51

Valley and Cambridge has convinced governments of the need to create more of these innovative knowledge clusters.

"On the other hand there has been a significant growth in the scale and scope of the EU level of intervention. Since the 1st Framework Programme in 1984, European research policy has expanded in terms of its ambition and its budget. ... However,.... research and innovation policies continue to be pursued largely in parallel -at national, EU and regional levels- leading to what some have called a "governance gap" of poor integration and coordination between these different levels"¹.

Unlike the United States or Japan, European research still represents a “puzzle” of national public systems. National activities, governed by 27 varying legislative, regulatory and financial structures, are still largely undertaken independently of one another^{2 3}.

The EU already helps to compensate funding trans-national collaborative research under the FP's. However, the financial support the EU can offer today is limited. Community efforts represent a *28th research policy*, with a budget of only around 6% of public funding, it cannot be sufficiently dynamic to have a truly integrating effect on national policies.

The *European Research Area (ERA)* initiative was launched in March 2000 to tackle these issues, but despite the progress achieved in these years, greater coordination and cooperation had to be achieved throughout Europe.

"More links had to be established between the different players (public authorities, firms, universities, research institutes) at all policy levels (regional, national, Community, inter-governmental) in the European research system."⁴

On the other hand, the context has evolved considerably since 2000:

- Globalization has accelerated and knowledge is a key component of this new global dynamic. An increasing share of global R&D will be located outside Europe⁵and, given the current trends, Europe's share of research will one day represent less than 10% of global knowledge production.
- Various socio-economic challenges are grown – increased socio-economic disparities, climate change, ageing, and risks of infectious diseases – and there is a consensus that

¹ Muldur, U., Corvers, F., Delanghe, H., Dratwa, J., Heimberger, D., Sloan, B., Vanslebrouck, S., "A new Deal for an Effective European Research Policy - The Design and Impacts of the 7th Framework Programme", 2006

² The example of basic research illustrates these issues. Its funding is dispersed across the Union, and consequently, many projects lack the necessary critical mass. The amount spent by Johns Hopkins University on basic research exceeds the individual efforts of 18 EU MS's, and is greater than the combined efforts of the 10 new MS's.

³ Muldur, U., Corvers, F., Delanghe, H., Dratwa, J., Heimberger, D., Sloan, B., Vanslebrouck, S., "A new Deal for an Effective European Research Policy - The Design and Impacts of the 7th Framework Programme", 2006

⁴ idem, p. 263

⁵ China and India have emerged as global S&T actors. India increased its R&D spending threefold over the last decade, building on average economic growth of 8% since 2003. China is one of the world's largest spenders and it is expected to catch up with the EU by 2009 in terms of R&D intensity (since 2004, is producing 3 times more engineers than the US and has the same number of full time researchers as all EU MS's together) .

stronger concerted actions are needed at EU and global level, notably in science and technology.

- The European research landscape has evolved with the launching of the 7th FP, containing new measures such as the European Research Council (ERC), but also through various ERA specific measures, as well as the wider diversity of scientific cultures that have come with the expanded EU¹.

The EU has a long tradition of excellence in R&D, but this excellence is often scattered across Europe, with 80% of public research being conducted at national level, mainly under national or regional research programmes. This all too often means that the potential of EU research is not fully exploited.

The Commission Green Paper points out crucial issues cutting across all dimensions of the ERA:

- The creation of an '*internal market*' for research - an area of free movement of knowledge, researchers and technology - with the aim of increasing cooperation, stimulating innovation and achieving a better allocation of resources;

The development of a European research policy deeply rooted in European society. It should support advancement in fields of a major public concern, such as health, energy and climate change.

- A restructuring of the research fabric in Europe is needed to achieve a balance between competition and cooperation and in order to develop world-class excellence.
- European research must fully benefit from Europe's diversity, which has been enriched with the recent EU enlargements.

These issues should be the core of an institutional and public debate aimed to prepare initiatives for 2008, as we approach the review of the first three-year cycle of the renewed Lisbon Strategy and the launch of the second cycle.

While the original ERA objectives remain valid today, a more dynamic approach is needed.² "This calls not for a piecemeal raising of effectiveness and impact, but for making effectiveness and impact the key priorities.... action should be taken where most effective. This means a reallocation of responsibilities and assumes going beyond the existing structure

¹ With the access of Romania and Bulgaria, the EU population has raised to around 490 million people, the world's third largest population area after China and India. The EU is the world's leading market in terms of demand for knowledge-intensive products. Studies have shown that demand for such products is a major driver of R&D location and investment decisions. The problem is, however, that a single EU market for S&T intensive products does not exist yet. Several barriers persist: different national legislation, different technical standards, specificities in local markets, etc.

² Muldur, U., Corvers, F., Delanghe, H., Dratwa, J., Heimberger, D., Sloan, B., Vanslebrouck, S., "A new Deal for an Effective European Research Policy - The Design and Impacts of the 7th Framework Programme", 2006, p. 263, 264

of the European research system...."¹

"This *"New Deal"* would involve a more ambitious approach towards the realisation of the European Research Area..... Unlike the original ERA initiative, it does not simply promote the establishment of links between existing European S&T players, each with their own existing roles and responsibilities..... It is, above all, important to keep an open mind about the outcome of this debate and inquiry. It could mean an expansion of national or regional activities in some areas. It could lead to an increase in EU-level actions in others. It may even result in a need to build new, common European S&T institutions"², looking at organizations like CERN and ESA, good examples of success stories.

"The *New Deal* would mean preparing these decisions together based on solid, shared evidence, and bravely facing"³ the changes. The EU ability to do so could herald a new phase for European research.⁴

¹ Muldur, U., Corvers, F., Delanghe, H., Dratwa, J., Heimberger, D., Sloan, B., Vanslebrouck, S., "A new Deal for an Effective European Research Policy - The Design and Impacts of the 7th Framework Programme", 2006, p. 264

² idem, p. 266.

³ idem,

⁴ idem,

29.11.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

privind Spațiul European de Cercetare: perspective noi
(2007/2187(INI))

Raportor pentru aviz: Bill Newton Dunn

SUGESTII

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută cu căldură cartea verde a Comisiei „Spațiul European de Cercetare: perspective noi” (COM(2007)0161); subliniază faptul că, pentru a atinge obiectivele Strategiei de la Lisabona privind creșterea economică și ocuparea forței de muncă, crearea Spațiului European de Cercetare (SEC) este esențială;
2. subliniază că o piață internă eficientă este importantă pentru dezvoltarea cu succes a SEC și, în special, că libera circulație a cercetătorilor este de o importanță vitală; regretă faptul că cercetătorii se confruntă în continuare cu obstacole care le reduc mobilitatea pe teritoriul UE; solicită luarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii liberei circulații a cercetătorilor, în special prin înlăturarea din calea liberei circulații a lucrătorilor a tuturor restricțiilor tranzitorii rămase și prin îmbunătățirea infrastructurii de cercetare a UE; sprijină înființarea Institutului European de Tehnologie;
3. regretă faptul că scurgerea transatlantică netă a investițiilor în cercetare și dezvoltare este în continuă creștere; subliniază importanța prevenirii noilor plecări de cercetători europeni competenți; solicită să se ia măsuri adecvate pentru a reține și pentru a atrage din nou cercetătorii în UE, în special asigurându-le perspective de carieră ample și condiții de muncă atractive, atât pentru femei, cât și pentru bărbați;
4. subliniază importanța atragerii de cercetători din țările terțe, în special din țările europene vecine, *inter alia* prin intermediul unei transpuneri mai rapide a Directivei 2005/71/CE a

Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică¹, ținând seama pe deplin de nevoile cercetătorilor; sprijină, de asemenea, propunerea Comisiei referitoare la instituirea unui sistem de cărți albastre, care ar fi extrem de valoros pentru specialiștii din domeniul științific și tehnologic care nu sunt cuprinși în directivă;

5. subliniază importanța vitală a instituirii unui brevet comunitar, precum și a unui sistem judiciar privind brevetele europene, care să fie de înaltă calitate, rentabil și deschis inovației, și care să respecte competențele Curții de Justiție a Comunităților Europene; ia act de Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind îmbunătățirea sistemului de brevetare în Europa (COM(2007)0165); constată că acest cadru juridic va stimula și mai mult întreprinderile private să se implice în cercetare și va consolida poziția inovatorilor europeni la nivel internațional;
6. subliniază importanța unui cadru juridic pentru proprietatea intelectuală în publicațiile științifice, care să garanteze un acces cât mai ușor la informația științifică, garantând totodată rolul important al întreprinderilor UE în materie de publicații științifice;
7. constată cu regret că datele privind cheltuielile în materie de cercetare și dezvoltare arată că media în Uniunea Europeană este de doar 1,84% din PIB, față de 2,68% în Statele Unite și 3,18 % în Japonia; regretă, de asemenea, faptul că cheltuielile respective variază de la 0,39% în România și 0,4% în Cipru până la 3,86% în Suedia; subliniază importanța creșterii mediei cheltuielilor în acest domeniu, precum și a creșterii acestor cheltuieli în unele state membre; subliniază importanța unei concentrări mai mari a diverselor eforturi de cercetare și dezvoltare desfășurate în UE, în special pentru a facilita tranziția spre economia digitală; acest aspect este esențial pentru crearea unor condiții adecvate de realizare a unei economii bazate pe cunoaștere, astfel cum prevede Strategia de la Lisabona;
8. constată că multe state membre, în special cele ale căror structuri de cercetare și dezvoltare sunt mai puțin evolute, își manifestă teama cu privire la exodul de creiere în cadrul Uniunii Europene; solicită adoptarea unor măsuri de prevenire a acestui fenomen, astfel încât politicile naționale de cercetare să devină complementare, nu concurente, în special pentru a promova coordonarea de resurse și pentru a împiedica dublarea și dispersarea acestora;
9. consideră consumatorii drept una dintre forțele motrice importante ale pieței, care, prin alegerile pe care le fac, pot produce un efect stimulativ pentru inovare; invită Comisia și statele membre să ia măsuri suplimentare pentru a stimula dezbaterile publice cu privire la importanța SEC;
10. consideră că obiectivele Strategiei de la Lisabona nu pot fi realizate fără o implicare mult mai importantă a întreprinderilor private în activitățile de cercetare; invită Comisia să ia măsuri în vederea consolidării stimulentei, care să determine întreprinderile private să investească și să se implice în cercetare; sprijină ideea conform căreia este necesară dezvoltarea unei supremații europene pe piețele bazate pe o utilizare intensă a

¹ JO L 289, 3.11.2005, p. 15.

tehnologiilor, susținută de standarde puternice în domeniul protecției proprietății intelectuale; consideră că extinderea parteneriatelor public-privat, în cadrul piețelor care funcționează eficient, este importantă în vederea atingerii acestui obiectiv;

11. atrage atenția asupra faptului că pentru stimularea inovației există un potențial uriaș în utilizarea achizițiilor publice pentru favorizarea de produse și servicii noi; consideră că, în cadrul SEC, organizațiile de cercetare ar trebui încurajate să coopereze îndeaproape cu autoritățile publice și să se implice în contractele de dezvoltare;
12. evidențiază rolul specific și important al IMM-urilor în realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona printr-o implicare activă a acestora și prin dezvoltarea SEC; salută stimulentele oferite de Comisie pentru atragerea IMM-urilor în procesul de transfer de tehnologii în Europa;
13. subliniază necesitatea consolidării coordonării între programele naționale și regionale de cercetare și încurajează Comisia să coopereze îndeaproape cu toate părțile interesate pentru a asigura o mai bună coerență în domenii de cercetare de interes european;

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	27.11.2007
Rezultatul votului final	+ : 37 - : 0 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	Charlotte Cederschiöld, Corina Crețu, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Iliana Malinova Iotova, Pierre Jonckheer, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Arlene McCarthy, Nickolay Mladenov, , Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Leopold Józef Rutowicz, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Alexander Stubb, Marianne Thyssen, Horia-Victor Toma, Jacques Toubon
Membri supleanți prezenți la votul final	Emmanouil Angelakas, André Brie, Wolfgang Bulfon, Ieke van den Burg, Colm Burke, Giovanna Corda, András Gyürk, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Roland Gewalt,

18.12.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

privind Spațiul European de Cercetare: perspective noi
(2007/2187(INI))

Raportor pentru aviz: Miroslav Mikolášik

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare regională recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază rolul cheie pe care îl au regiunile în dezvoltarea și structurarea Spațiului European de Cercetare și în depășirea dificultăților legate de fragmentarea existentă în activitatea de cercetare publică europeană;
2. salută faptul că una din principalele inovații cuprinse în Tratatul de la Lisabona o reprezintă recunoașterea Spațiului European de Cercetare drept instrumentul de realizare a obiectivelor UE în domeniul cercetării și dezvoltării; face referință la Al 7-lea program-cadru de cercetare și dezvoltare și la instrumentele acestuia, cum ar fi inițiativele tehnologice comune, rețeaua de infrastructuri de cercetare paneuropene și inițiativa „Regiunile cunoașterii”, și subliniază necesitatea îmbunătățirii parteneriatelor de tip privat-public pentru încurajarea relațiilor dintre întreprinderi și sectorul de cercetare și dezvoltarea creșterii regionale;
3. îndeamnă statele membre și regiunile să elaboreze strategii de dezvoltare a resurselor fizice și umane în activitatea de cercetare și inovare care să cuprindă, de exemplu, îmbunătățirea și punerea la dispoziție a infrastructurilor de cercetare, o mai mare mobilitate a cercetătorilor cu ajutorul unui sprijin financiar mai important, inițiative locale de atragere a acestora, îndepărtarea obstacolelor de natură juridică, administrativă și lingvistică, schimburi de personal și garantarea accesului tuturor, îndeosebi pentru femei și tineri; sprijină astfel inițiative cum ar fi Carta europeană a cercetătorilor și Codul de conduită pentru recrutarea cercetătorilor, precum și activitățile centrelor regionale pentru mobilitatea și primirea cercetătorilor; insistă, de asemenea, ca statele membre să

asigure condiții mai bune de lucru pentru cercetători, prin introducerea măsurilor necesare reconcilierii vieții profesionale și cu viața de familie;

4. constată importanța structurilor școlare și, în mod deosebit, a universităților și a altor organizații de învățământ superior și rolul lor fundamental în promovarea cercetării fundamentale, a cercetării aplicate, a inovării și a transferului de tehnologie, în special la nivel regional; insistă, de asemenea, asupra importanței colectivităților teritoriale în difuzarea culturii științifice și în promovarea dialogului știință-societate; insistă, prin urmare, asupra necesității pentru autoritățile publice competente de a investi în aceste sectoare pentru consolidarea instrumentelor de cercetare și îmbunătățirea infrastructurilor;
5. invită Comisia și statele membre să încurajeze dezvoltarea centrelor regionale de cercetare academică și științifică, a grupurilor de cercetare și de transfer de tehnologie, precum și a centrelor de excelență regionale, favorizând în același timp o mai strânsă cooperare paneuropeană între astfel de centre; insistă, în acest sens, să se acorde atenție proiectelor de amploare mai redusă din regiuni mai puțin favorizate și să se promoveze o structură descentralizată; invită statele membre și regiunile să îmbunătățească schimbul de cunoștințe între aceste centre, în special prin asigurarea mobilității cercetătorilor, și să dezvolte rețele virtuale și comunități de cercetare;
6. dorește ca Spațiul European de Cercetare (SEC), în deschiderea sa asupra lumii, să acorde un loc privilegiat regiunilor ultraperiferice și țărilor și teritoriilor de peste mări (TTPM), pentru a exploata avantajele și bogățiile pe care le oferă aceste regiuni europene sau asociate, integrându-le de o manieră coerentă în acțiuni de cooperare științifică și tehnologică, în cadrul „rețelelor de excelență”.
7. încurajează statele membre să garanteze finanțarea optimă a activităților de cercetare naționale și regionale definite în programele operaționale și să asigure schimbul eficient de bune practici și cooperare între regiuni; constată că exemplele de bune practici, eficiente în anumite regiuni, nu pot fi transpuse în alte regiuni fără a fi adaptate; insistă, prin urmare, asupra caracterului specific al evoluției la nivel regional pe baza unor indicatori fiabili, transparentți și unanim acceptați;
8. subliniază necesitatea de a mări volumul investițiilor destinate cercetării și dezvoltării și de a încuraja inovația în Europa; face referință, în acest context, la combinarea Agendei Teritoriale Europene și a obiectivelor de la Lisabona adoptate în cadrul orientărilor strategice privind politica de coeziune, ambele reprezentând condiții prelabile în vederea asigurării competitivității; subliniază necesitatea de a combina abordarea de la vârf la bază a Spațiului de Cercetare European cu cea de la bază la vârf a politicii regionale; subliniază necesitatea îmbunătățirii coordonării activităților și programelor de cercetare, cum ar fi platformele tehnologice europene și programul ERA-NET;
9. subliniază, de asemenea, necesitatea coordonării la nivel național și regional a finanțărilor oferite de Al 7-lea program-cadru de cercetare și de Fondurile Structurale, având în vedere prioritățile specifice ale rețelelor regionale pentru care sunt alocate aceste fonduri;
10. subliniază că o cooperare bine coordonată în domeniul cercetării și dezvoltării ar putea favoriza crearea de oportunități importante la scară mondială pentru activitatea de

cercetare și dezvoltare europeană; îndeamnă, prin urmare, ca sistemele de cercetare naționale și regionale să fie conectate la rețele din Europa și din afara acesteia, garantând în același timp coerența programelor de cercetare naționale și regionale și a priorităților de interes european, precum Institutul European de Inovație și Tehnologie; în acest sens, invită Comisia să recunoască importanța științelor spațiale și regionale pentru coeziunea teritorială, în special cu referire la programul ESPON 2013; consideră că ar trebui dezvoltată cooperarea teritorială ca mijloc de obținere a masei critice și de pregătire a internaționalizării; invită, prin urmare, statele membre să elimine toate obstacolele administrative cu caracter transfrontalier care frânează cooperarea între organizațiile cunoașterii; recomandă metoda cooperării deschise în compararea celor mai bune practici în acest domeniu.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	18.12.2007
Rezultatul votului final	+: 45 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Wolfgang Bulfon, Bairbre de Brún, Petru Filip, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Rumiana Jeleva, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Jamila Madeira, Mario Mantovani, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Pierre Pribetich, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Margie Sudre, Kyriacos Triantaphyllides, Vladimír Železný
Membri supleanți prezenți la votul final	Jan Březina, Brigitte Douay, Den Dover, Emanuel Jardim Fernandes, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Grażyna Staniszevska, Iuliu Winkler,
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	19.12.2007
Rezultatul votului final	+ : 43 - : 0 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Renato Brunetta, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Dragoș Florin David, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Umberto Guidoni, Fiona Hall, David Hammerstein, Rebecca Harms, Gunnar Hökmark, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Pia Elda Locatelli, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Papanizov, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras
Membri supleanți prezenți la votul final	Danutė Budreikaitė, Joan Calabuig Rull, Edit Herczog, Toine Manders, Lambert van Nistelrooij, Pierre Pribetich, Dirk Sterckx, Silvia-Adriana Țicău, Vladimir Urutchev
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	